

Să nu deschizi prea devreme fereastră în vene

Gerra Orivera

*dedicată V. L. *

scriind pe labirinturi cu zboruri

"pe unghia sortii îmi joc începuturile femeie culeasă
din însetările mele
cu pensetă de vânturi tu ești pulsul în care-mi ascund
îngenuncherile" imun la blestemul spațiului strigam a noapte
sub ghilotina iubirii
cu o golgotă plasture la intersecția aritmiilor învăț să te uit
a tine împătimit iremediabil nu te mai caut
din praful oaselor extrag amintirile
"era greu odată mai ușor cu o moarte dansam pentru tine iubito"

și-acum arterele mai captează ecourile
declarația ta încă recunoaște în brațe octavele
primei atingeri
miraculos am omorât timpul lăsându-i eternitatea să ne parcurgă
cândva sub falange încolțeau zboruri
desenam hărți stranii iubirii în carne tu plecai
în pelerinaje periodic să-ți amintești cine ești eu oglindă
abuream colțurile să nu sângerezi prea tare
când îneci în mine toate genunile

acum culeg
depărtările din pupila apusului

câte un ceai diluat de nostalgie transformă balansoarele
în titanicul care duce visele dincolo de poartă
oricare ar fi ea
și îmblânzește furtunile

rana zilei cangrenează sub tandrețe acvariul
nu poate cuprinde oceanul din tine
țărnuțelul pielii tale e plin de alge soarele își coace vertebrele-n ele
rumenește misterul
zâmbetele aruncate în coșul de fructe nu vor vindeca
de bulimie viața și nici rări cavalcadele
celor patru cavaleri

ești cea mai supusă răzvrătită a mea femeie
și-mi ții riguroasă contabilitate

înălțărilor